

Не ма ли ты жалѣешь

Вашо са отаѣли ?

Ахъ, злата моя птичко,

Въ какво ти изгрѣшихъ ?

Изгубихъ инчко, инчко

Отъ тебѣ катъ са лишихъ !

Съиз тебе азъ минубахъ

Прїатны часове ;

Безъ тебѣ сега минубамъ

Въ тѣгъ и адове.

Смысли, съжали са

И милость ты стори,

И покъ ждѣ мене

Крыльцѣ-тѣ ин простри.

Бла, бла птичко,

На самъ ты подфрѣкни ;

На самъ ждѣ-то инчко

Въ тебе тѣй памети.

Дрѣвце столовата,

Да трай до тѣхъ денье,

Тогазъ до когато

За мене помене.

И тѣхъ ако доди